

Forslag, fordi det ganske sikkert, i alt Fald naar det udnyttes rigtigt, for en stor Del vil fjerne de Skavanker, der tidligere have været ved at faa de Laan til Fiskerifartøjer, hvorom der her er Tale. Jeg skal blot tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af de faldne Udtalelser. Med Hensyn til de Summer, som ifølge Forslaget kunne udlaanes direkte af Statskassen til Fiskerne, er jeg nærmest enig med det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk), idet det netop er til Udvikling af vort Storfiskeri, at vi skulle have let Adgang til Midlerne. Jeg er derfor mest tilbøjelig til at mene, at Lovforslagets Minimum paa 4,000 Kr. vil være det mest passende, om end man maaske kunde gaa noget lavere, dog ikke paa nogen Maade til de Beløb, der bleve nævnte senest af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen), 1,000 à 1,500 Kr. Det behøves heller ikke, thi til Laan af en saadan Størrelse have de paa-gældende Fiskere Adgang gennem de Laaneforeninger, som ifølge Lovforslaget paatænkes oprettede. Jeg er meget bange for, at hvis vi sætte de direkte Laan saa langt ned, som det ærede Medlem nævnde, at Følgen vil blive, at der ikke bliver oprettet Laaneforeninger, hvad jeg vilde anse for at være til overordenlig stor Skade. Det har nemlig hidtil været saaledes, at de Laan, der have været ydede gennem Kommunerne til Fiskerne, væsentlig have været til Nyanskaffelser, medens det har været ganske overordenlig vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa Kommunerne til at gaa ind paa Laan til Reparation af Baade eller Anskaffelse af Redskaber. Man skulde derfor netop søge at fremme dette, at Fiskerne selv kom til at danne Foreninger og kom til at føle et solidarisk Ansvar over for de Laan, som saaledes stiftedes til Reparation af Baade, Anskaffelse af Smaafartøjer og Redskaber, men disse Laan kunne faas gennem Foreningerne, og jeg synes derfor ikke, man behøver at gaa saa langt ned som til 1,000 eller 1,500 Kr. Jeg tror, det vil være højst uheldigt, og at man derved ikke vil fremme, hvad man efter min Formening bør tage Sigte paa, nemlig Storfiskeriet. Jeg kan muligvis gaa med til et lidt mindre Minimum, men vil dog advare mod at komme for langt ned.

Der er fra enkelte Medlemmers Side udtalt, at der ogsaa burde sættes et Maksimum for Størrelsen af disse Laan, og ogsaa dette kunde jeg gaa med til

naar blot ikke dette Maksimum blev sat saa lavt, at man maaske herved kom til at unddrage Fiskerne Hjælp i visse Tilfælde. Det er nemlig ikke aldeles givet, at de Fartøjer, de nu fiske med som de største, og som ejes af Fiskerne selv, ikke om nogle Aar maa være en hel Del større og følgelig kostbarere. Naar man derfor vil sætte et Maksimum, mener jeg, det maa sættes ret højt op, og jeg kan ikke gaa med til at sætte et Maksimum som det, der blev nævnt af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), nemlig 8,000 Kr. Jeg har nemlig den Opfattelse, at naar der skal ydes Laan til Anskaffelse af saadanne Fartøjer til søgaaende Fiskeri, kan det ikke gaa an at laane mindre ud end $\frac{2}{3}$ af Værdien. De Fartøjer, man nu bruger til Fiskeri i Kattegat og andre Steder, have en Værdi af 15—17,000 Kr. Det vil altsaa sige, at Maksimum maatte være 10—11,000 Kr. Det vil jo sikkert i de allerfleste Tilfælde være vanskeligt for de paa-gældende Fiskere at skaffe mere end et Beløb af 5—6,000 Kr. Jeg har i ethvert Tilfælde haft Erfaring for i min Valgkreds, hvor overordenlig vanskeligt det har været for nogle Fiskere, der for nogle Aar siden fik et Statslaan gennem Kommunen paa 10,000 Kr., at skaffe de 5,000 Kr., de manglede til Fartøjet, som kostede 15,000 Kr. Disse fem Fiskere havde nemlig ikke 1,000 Kr. hver til at stikke i Fartøjet. Man kan derfor ikke gaa ned under en Laanegrænse paa $\frac{2}{3}$ af Fartøjets Værdi. Men saa maa Grænsen for Maksimum ikke trækkes for snæver, og 8,000 Kr. vil være for lidt, idet det vil bevirke, at Fiskerne i mange Tilfælde ikke ville kunne gøre Brug af, hvad der her bydes dem.

Der er endvidere udtalt af et Par ærede Medlemmer, at de 100,000 Kr., som foreslaas til Udlaan til Forskudsforeninger eller Laaneforeninger, ere for lidt. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at hvis man kunde komme til et noget større Beløb, vilde det være heldigt, thi jeg er overbevist om, at naar disse Foreninger først tage Fart — og det ville de sikkert i Løbes af nogle Aar, naar Fiskerne først faa set de Fordele, der derved ydes dem — vil Beløbet vise sig at være for lille, og en Del berettigede Krav maa da afvises, hvilket vilde være uheldigt. Jeg antager, at der vil kunne forhandles med den højtærede Minister om muligvis at faa en Ændring i dette Forhold, og faa Summen sat lidt højere op, og det kunde muligvis ske paa Bekostning af de 250,000 Kr., som